Cũ ſatiatus fuerit artabit᷑: eſtuabit· et
oĩs dolor irruet ſup eũ. Vtinã impleat᷑
venter eius vt emittat in eũ iraʒ furoris
ſui· ⁊ pluat ſup illũ bellũ ſuũ. Fugiet ar-
ma ferrea· ⁊ irruet in arcũ ereuʒ· educt⁹
⁊ egrediẽs de vagina ſua ⁊ fulgurãs in
amaritudine ſua. Vadẽt ⁊ veniẽt ſup
eũ horribiles· oẽs tenebre abſcõdite ſũt
ĩ occultis eius. Deuorabit eũ ignis qui
nõ ſuccendit᷑: affliget᷑ relict⁹ ĩ tabernacu
lo ſuo. Reuelabũt celi iniq̃tateʒ eius· et
terra cõſurget adũſus eũ. Aptũ erit ger
men domus illius: detrahet᷑ in die furo-
ris dei. Hec ẽ ps hoĩs impij a deo· ⁊ he-
reditas verboꝝ eius a dño.

XXI

Reſpondens aũt iob dixit: Au-
dite q̃ſo ſermones meos· ⁊ agi-
te pnitentiã. Suſtinete me vt
⁊ ego loq̃r· ⁊ poſt mea ſi videbit᷑ v̾ba ri-
dete. Nũq̃d ꝯ hoĩem diſputatio mea ẽ
vt merito nõ debeã cõtriſtari? Attẽdite
me ⁊ obſtupeſcite· ⁊ ſupponite digitum
ori veſtro. Et ego qñ recordatus fuero
ptimeſco· ⁊ cõcutit carnem meã tremor.
Quare ḡ impij viuũt: ſubleuati ſũt· cõ-
fortatiq; diuitijs? Semen eoꝝ pmanet
corã eis: ppinquoꝝ turba ⁊ nepotũ ĩ cõ-
ſpectu eoꝝ. Dom⁹ eoꝝ ſecure ſũt ⁊ pa-
cate· ⁊ nõ ẽ v̾ga dei ſup illos. Bos eoꝝ
ꝯcepit ⁊ nõ abortiuit: vacca pepit ⁊ nõ ẽ
p̃uata fetu ſuo. Egrediũt᷑ quaſi greges
puuli eoꝝ· ⁊ infantes eoꝝ exultãt luſib⁹.
Tenent tympanũ ⁊ citharã· ⁊ gaudent
ad ſonitũ organi. Ducũt in bonis dies
ſuos· ⁊ in puncto ad inferna deſcendũt.
Qui dixerũt deo recede a nobis· ⁊ ſcien
tiam viarũ tuarũ nolum⁹. Quis ẽ oĩpo
tens vt ſ̾uiamus ei? Et q̇d nobis pdeſt
ſi orauerimus illũ? Verũtñ q᷑ nõ ſũt in
manu eoꝝ bona ſua: cõſiliũ impioꝝ lon
ge ſit a me. Quotiẽs lucerna impioꝝ ex
tinguet᷑· ⁊ ſupueniet eis ĩundatio· ⁊ do-
lores diuidet furoris ſui? Erũt ſicut pa
lee añ faciẽ venti· ⁊ ſicͭ fauilla quã turbo
diſpergit. Deus ſ̾uabit filijs illius do-
lorẽ patris· ⁊ cũ reddiderit tũc ſciet. Vi
debũt oculi eius interfectionẽ ſuã et de
furore oĩpotẽtis bibet. Quid enĩ ad eũ
ptinet de domo ſua poſt ſe? Et ſi nume-
rus menſiũ eius dimidiet᷑? Nunq̇d deũ
docebit q̇ſpiã ſciam· q̇ excelſos iudicat?
Iſte morit᷑ robuſtus ⁊ ſanus diues ⁊ fe-
lix viſcera ei⁹ plena ſũt adipe· ⁊ medul-
lis oſſa illius irrigant᷑. Ali⁹ v̾o moritur
ĩ amaritudine aĩe ſue abſq; vllis opib⁹
⁊ tamen ſimul ĩ puluere dormiẽt· ⁊ ver-
mes operiẽt eos. Certe noui cogitatiões
veſtras· ⁊ ſñias cõtra me iniquas. Dici-
tis enĩ: Vbi eſt dom⁹ p̃ncipis. ⁊ vbi ta-
bernacula ĩpioꝝ? Introgate quẽlibet d̾
viatorib⁹· ⁊ h̾ eadẽ illũ intelligẽ cog̊ſcet
Quia ĩ diem pditionis ſeruat᷑ malus· ⁊
ad diẽ furoris ducet᷑. Quis arguet corã
eo vias ei⁹· ⁊ que fecit quis reddet illi?
Ipſe ad ſepulcra ducet᷑· ⁊ ĩ cõgerie mor-
tuoꝝ vigilabit. Dulcis fuit glaries coc
cyti: ⁊ poſt ſe oẽm hoĩeʒ trahet· ⁊ añ ſe ĩ-
numerabiles. Quõ igit᷑ cõſolamini me
fruſtra: cũ rñſio veſtra repugnare oſten
ſa ſit veritati?

XXII

Reſpõdens aũt eliphac thema-
nites dixit: Nũq̇d deo põt cõ-
parari hõ: etiã cum pfecte fuerit ſcientie?
Quid pdeſt deo ſi iuſt⁹ fueris: aut q̇d ei
cõfers ſi ĩmaculata fuerit vita tua? Nũ
q̇d timẽs arguet te· ⁊ veniet tecũ ĩ iudi-
ciũ· ⁊ nõ ppt᷑ maliciã tuã plurimã ⁊ ĩfi-
tas iniq̇tates tuas? Abſtuliſti enĩ pig-
nus fratrũ tuoꝝ ſine cã· ⁊ nudos ſpolia-
ſti veſtib⁹. Aquã laſſo nõ dediſti ⁊ eſuri
enti ſubtraxiſti panẽ. In fortitudĩe bra
chij tui poſſidebas terrã· ⁊ potẽtiſſimus
obtinebas eã. Viduas dimiſiſti vacu-
as· ⁊ lacertos pupilloruʒ comminuiſti.
Propt̾ea circũdat⁹ es laq̃is· ⁊ ꝯturbat
te formido ſubita. At putabas te tene-
bras nõ viſurũ· ⁊ ĩpetu aq̃rũ inũdantiũ
nõ opp̃ſſũ iri. An cogitas ꝙ de⁹ excelſi-
or celo ſit· ⁊ ſup ſtellaꝝ verticẽ ſ̾blimet᷑?
Et dic̃. Quid·n·nouit de⁹? Et q̃ſi p ca-
liginẽ iudicat. Nubes latibuluʒ ei⁹: nec
nr̃a ꝯſiderat ⁊ circa cardiẽſ celi pãbulat
Nũq̇d ſemitã ſcl̃oꝝ cuſtodire cupiſ quã
calcauerũt viri iniq̇ q̇ ſublati ſũt añ tps

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-104/0456
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG